

C-259/24. sz. ügy**Előzetes döntéshozatal iránti kérelem****A benyújtás napja:**

2024. április 12.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Tribunal judiciaire de Marseille (Franciaország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2024. április 8.

Felperes:

SAS Ténergie Développement

Alperesek:

Directeur Régional des Douanes de Marseille

Direction Interrégionale des douanes Provence – Alpes – Côte d'Azur – Corse

Direction Régionale des Douanes de Marseille

[omissis]

KÖZBENSŐ KÉRDÉS TÁRGYÁBAN HOZOTT VÉGZÉS

[omissis]

JOGVITA: SAS TENERGIE DEVELOPPEMENT kontra DIRECTEUR REGIONAL DES DOUANES DE MARSEILLE (marseille-i regionális vámigazgatóság igazgatója), Direction interrégionale des douanes Provence-Alpes-Côte d'Azur-Corse (Provence-Alpes-Côte d'Azur-Corse interregionális vámigazgatóság) közintézmény, Direction Régionale des Douanes de Marseille (marseille-i regionális vámigazgatóság) közintézmény

[omissis] az alábbi felek közötti ügyben:

AZ ALAPELJÁRÁS FELPERESE ÉS KÉRELMEZŐ A KÖZBENSŐ KÉRDÉSSSEL KAPCSOLATOS ELJÁRÁSBAN

SAS TENERGIE DEVELOPPEMENT, [omissis]

[omissis] [a felperes adatai és képviselője]

AZ ALAPELJÁRÁS ALPERESEI ÉS ELLENÉRDEKŰ FELEK A KÖZBENSŐ KÉRDÉSSSEL KAPCSOLATOS ELJÁRÁSBAN

A MARSEILLE-I REGIONÁLIS VÁMIGAZGATÓSÁG IGAZGATÓJA, [omissis]

PROVENCE ALPES COTE D’AZUR CORSE INTERREGIONÁLIS VÁMIGAZGATÓSÁG, képviseli az igazgatója, [omissis]

MARSEILLE-I REGIONÁLIS VÁMIGAZGATÓSÁG, képviseli az igazgatója, [omissis]

[omissis] [az alperesek adatai és képviselői]

[omissis] [eljárási elemek]

A JOGVITA ISMERTETÉSE:

A TENERGIE csoport napenergia-erőműveket fejleszt és üzemeltet Franciaországban.

A TENERGIE DEVELOPPEMENT társaság különböző országok beszállítóitól szerzi be a naperőművek építéséhez szükséges berendezéseket. 2013-ban az UPSOLAR társaságot választotta a szolárpanelek egy tajvani alvállalkozó, a TYNSOLAR COP általi gyártása koordinálásának biztosítására.

2013 decemberétől a szolárpaneleket Fos-sur-Merbe importálták, a Gontrand Frères társaság és a Kuehne Nagel társaság, a Ténergie Développement társaság vámáru-nyilatkozataiért felelős vámjogi képviselőikön keresztül történő szabad forgalomba bocsátás és felhasználásra bocsátás mellett.

A Tajvanon feladott és Európába importált fotovoltaikus panelek vámjogi származásának ellenőrzésére irányuló, az OLAF ([Európai] Csalás Elleni Hivatal) által 2014-ben folytatott nemzetközi vizsgálatot követően a francia vámhatóság elvégezte a TENERGIE DEVELOPPEMENT társaság általi behozatalok ellenőrzését.

2015. október 15-én a vámhatóság a vizsgálat eredményéről szóló értesítést küldött a TENERGIE DEVELOPPEMENT-nek, amelyben megállapította az európai dömpingellenes szabályozás megsértését: 2015. december 15-én jogsértést megállapító értesítést bocsátottak ki a 2013. december 18. és 2014. február 27. között importált panelekre vonatkozó hamis származási nyilatkozatok miatt.

Az első utólagos vámmegállapító határozatot 2016. március 2-án küldték meg a társaság számára.

2019. november 21-én a vámigazgatóság a TENERGIE DEVELOPPEMENT társaság által benyújtott, megsemmisítés iránti kérelem nyomán megsemmisítette a 2016. március 2-i utólagos vámmegállapító határozatot azzal az indokkal, hogy nem alkalmazták a meghallgatáshoz való jogot.

Ezt követően 2019. december 11-én a vizsgálat eredményéről szóló új határozatot közöltek a társasággal.

2020. augusztus 26-án a vámhatóság az alkalmazandó vámszabályozás be nem tartásában álló jogsértésről értesítette a társaságot.

2020. szeptember 16-án 2 405 887 euró (1 979 575 euró összegű dömpingellenes vám és 426 321 euró összegű kiegyenlítő vám) összegre szóló új utólagos vámmegállapító határozatot [omissis] bocsátottak ki.

A vámfizetésre kötelezett kifogását a regionális vámigazgatóság igazgatója 2021. március 4-én elutasította.

2021. április 12-én kelt tértivevényes ajánlott levelében a TENERGIE DEVELOPPEMENT társaság kérte a dömpingellenes és a kiegyenlítő vámok elengedését, amelyekről a 2 405 887 euró összegre szóló, 2020. szeptember 16-i utólagos vámmegállapító határozattal [omissis] értesítették.

2021. október 19-én kelt tértivevényes ajánlott levelében a regionális vámigazgatóság igazgatója kedvezőtlen véleményt bocsátott ki.

A TENERGIE DEVELOPPEMENT társaság 2021. május 4-én az utólagos vámmegállapító határozat megsemmisítése érdekében eljárást indított az interregionális vámigazgatóság és az interregionális vámhivatal ellen a tribunal judiciaire de Marseille (marseille-i elsőfokú bíróság) előtt.

2023. május 9-i ítéletével a tribunal judiciaire de Marseille (marseille-i elsőfokú bíróság) elutasította a TENERGIE DEVELOPPEMENT társaság kérelmeit, a társaság pedig fellebbezést nyújtott be e határozattal szemben.

2021. május 18-án a vámhatóság a TENERGIE DEVELOPPEMENT társaságtól származó újabb elengedés iránti kérelmet vett nyilvántartásba.

2021. szeptember 16-án a vámigazgatóság kedvezőtlen véleményt bocsátott ki ezen elengedés iránti kérelemről.

2021. november 29-én kézbesített levelében a vámigazgatóság véglegesen megtagadta a vámok elengedését.

A 2022. február 25-i idézést követően a TENERGIE DEVELOPPEMENT társaság keresetet indított a tribunal judiciaire de Marseille (marseille-i elsőfokú

bíróság) előtt a Provence Alpes Côte d’Azur interregionális vámigazgatóság, a marseille-i regionális vámigazgatóság és a directeur régional des douanes et droits indirects de Marseille (vámok és közvetett adók marseille-i regionális igazgatóságának igazgatója) ellen, és kérte:

- a hatóság által 2021. április 19-én kézhez vett, vámok elengedése iránti kérelmet elutasító határozat megsemmisítését;
- a dömpingellenes vámok, a kiegyenlítő vámok és a késedelmi kamatok teljes elengedését;
- ennek hiányában annak elrendelését, hogy a vámhatóság vizsgálja újra az ügyet, vizsgálat céljából az Európai Bizottságnak való továbbítással;
- a Provence-Alpes-Côte d’Azur-Corse interregionális vámigazgatóságnak, a marseille-i regionális vámigazgatóságnak és a vámok és közvetett adók marseille-i regionális igazgatósága igazgatójának egyetemlegesen arra való kötelezését, hogy kára megtérítéseként 50 000 eurót fizessenek meg a részére.

Kéri továbbá, hogy egyetemlegesen kötelezzék őket arra, hogy a Code de procédure civile (polgári perrendtartás) 700. cikke alapján 10 000 euró összeget fizessenek meg a részére, valamint kéri, hogy egyetemlegesen kötelezzék őket a költségek viselésére.

Azt állítja, hogy a francia, az európai és a tajvani vámhatóságok hibát követtek el, valamint, hogy ő észszerűen nem vehette észre a hibát, és jóhiszeműen járt el.

Ebből azt a következtetést vonja le, hogy a vámok elengedésének feltételei teljesülnek.

Az adminisztráció hibájára hivatkozik, amennyiben az Európai Bizottság, amely az OLAF-on (Európai Csalás Elleni Hivatal) keresztül olyan információkkal rendelkezett, amelyek alátámaszthatták, hogy a szállított szolárpanelek KÍNÁBÓL származnak, nem végzett alaposabb ellenőrzéseket, és nem értesítette azokat a társaságokat, amelyek ezen paneleket megrendelték. Egyébiránt azt állítja, hogy a vámhatóságnak, amely az általa megrendelt termékekre vonatkozó ellenőrzéseket végzett, és amelynek erre utaló támpontok álltak rendelkezésére, alaposabb ellenőrzést kellett volna végeznie, vagy legalábbis a 2014. évi első ellenőrzések során tájékoztatnia kellett volna a panelek tényleges származásával kapcsolatos gyanújáról.

Azt állítja, hogy az ellenőrzést követő kifogás hiánya az európai Vámkódex 119. cikke értelmében a hatóság tevéleges hibájának minősül; hogy a tajvani származási bizonyítványokat nem érvénytelenítették, és azok a vámmellenőrzést követően továbbra is elérhetőek voltak a tajvani kereskedelmi kamara honlapján; hogy az alperesek nem bizonyítják, hogy a tajvani hatóságok hibáját az alvállalkozó és az UPSOLAR társaság nyilatkozatai okozták.

Azt állítja, hogy a tajvani hatóságok – amelyek rendelkeznek az anyagok gyártási helyének a helyszínen történő ellenőrzéséhez szükséges eszközökkel, és amelyek az OLAF helyszíni vizsgálata és a 2014. évi európai rendelet elfogadását követően kapott információk ellenére sem érvénytelenítették a származási bizonyítványokat – hibát követtek el.

Vis maiorra hivatkozik, amely abból ered, hogy a gazdasági szereplő nem vehette észre ezt a hibát, mivel nem rendelkezik a francia vámhatóságok és a tajvani hatóságok rendelkezésére álló vizsgálati és ellenőrzési eszközökkel.

A hiba nehezen észrevehető jellegét illetően emlékeztet arra, hogy a végrehajtott szabályozás a – kkv-k számára nehezen érthető – nemzetközi kontextusban különösen összetett; hogy ő nem vámügyekre szakosodott, és nem végezhetett alapos elemzést a panelek valódi származásának a közösségi hatóságok általi feltárása érdekében.

Emlékeztet arra, hogy mielőtt szerződéses kapcsolatot létesített volna az UPSOLAR társasággal, egy független társasággal ellenőriztette a szolárpanelek tajvani alvállalkozó általi gyártásának feltételeit. Kifejti, hogy az UPSOLAR társaság közölte vele a könyvvizsgáló társaságok által végzett helyszíni ellenőrzések eredményeit.

Azt állítja, hogy a bizonyítási teher azzal kapcsolatban, hogy ő észrevehette volna a panelek tényleges származását, az arra hivatkozó vámhatóságot terheli. Arra hivatkozik, hogy az OLAF 2014. novemberi jelentése nem tartalmaz egyetlen olyan információt sem, amely alátámasztaná a részéről a vámok megkerülésére irányuló magatartást.

A 2015. december 15-i jegyzőkönyvben elismert jóhiszeműségére hivatkozik.

Másodlagosan kéri a vámok méltányossági alapon történő elengedését (a Közösségi Vámkódex 120. cikke). Azt állítja, hogy különleges helyzetben volt, és nem követett el megtévesztést, illetve nem tanúsított nyilvánvaló hanyagságot; a vámok elengedésének feltételei teljesülnek.

Jelzi, hogy megtette az ügylethez kapcsolódó kereskedelmi kockázat kezeléséhez szükséges intézkedéseket azáltal, hogy helyszíni vizsgálatokat és ellenőrzéseket végeztetett el. Arra is hivatkozik, hogy a tajvani hatóságok felügyeleti hibát követtek el.

Harmadlagosan azt állítja, hogy a francia vámhatóságok megsértették az Alapjogi Charta 41. cikkét és az Uniós Vámkódex 22. cikkét, és nem biztosították számára a meghallgatáshoz való jogot. Jelzi, hogy az elengedés végleges megtagadásá[ról szóló levelet] a meghallgatáshoz való jog keretében fennálló, vele 2019. szeptember 21-én közölt 30 napos határidő lejártá előtt szövegezték meg, azon a napon, amikor ő megküldte az észrevételeit.

Hozzáteszi, hogy a vámhatóság kedvezőtlen határozata miatt kárt szenvedett el.

A francia vámhatóság a kérelmek elutasítását kérte. Kéri a TENERGIE DEVELOPPEMENT társaság arra való kötelezését, hogy az eljárási költségek részét nem képező költségek címén fizessen meg részére 3000 eurót.

Azt állítja, hogy a tajvani hatóságok által kiállított bizonyítvány a dömpingellenes szabályozás keretében nem teszi lehetővé az áruk vámjogi származásának bizonyítását. Kifejti, hogy a TAJVANON folytatott, hivatkozott fizikai ellenőrzés a korábban importált panelekre vonatkozott.

Hozzáteszi, hogy a 2015. december 15-i jegyzőkönyv nem tartalmazza észre nem vehető hiba elismerését, hanem csupán a TENERGIE DEVELOPPEMENT társaság rosszhiszeműségére vonatkozó bizonyíték hiányát.

Vitatja, hogy maguk a vámhatóságok tevéleges magatartás révén bármilyen hibát követtek volna el. Azt állítja, hogy soha nem szolgált megerősítéssel a gazdasági szereplő számára az importált áruk származását illetően. Azt válaszolja, hogy maguk az áruk és az azokat kísérő dokumentumok 2013 decembere és 2014 májusa között nem tették lehetővé az áruk származásának megkérdőjelezését. Kifejti, hogy nem rendelkezett olyan információkkal, amelyek az OLAF 2014. novemberi küldetést követő következtetéseinek kézhezvétele előtt alátámaszthatnák volna az áruk téves származását; hogy az európai hatóságok dömpingellenes politikájának keretében valamely harmadik ország hatóságai nem foglalhatnak állást a termékek nem preferenciális származásáról, és hogy a tajvani és az európai hatóságok között nincs erre vonatkozó együttműködési megállapodás. Ebből azt a következtetést vonja le, hogy a tajvani hatóságok hibája nem fogadható el a vámok elengedésének feltételeként. Hozzáteszi, hogy az OLAF vizsgálata a származási bizonyítványok kiállításával kapcsolatos csalásokra világított rá; hogy a passzív hiba nem fogadható el, mivel nem fogadta el a nyilatkozatokat, jóllehet rendelkezett olyan információkkal, amelyek lehetővé tették számára a nyilatkozatokat érintő hibák észlelését; mivel a hatóságok által elkövetett hiba nem súlyos, sürgősen megvizsgálni az észre nem vehető jellegre és a gazdasági szereplő jóhiszeműségére vonatkozó feltételt.

Másodlagosan a méltányosságot illetően azt válaszolja, hogy egy beszállító rosszhiszeműsége nem különleges körülmény a gazdasági szereplő számára, hanem a kereskedelemmel együtt járó kockázat, amellyel szemben fedezettel rendelkezhet. Hozzáteszi, hogy [a gazdasági szereplő] beszállítójának, az UPSOLAR-nak a mulasztása nem minősül olyan kivételes helyzetnek, amelyet az Európai Uniónak el kellene tűrnie.

Harmadlagosan a hatóság – tértivevényes ajánlott levélként 2021. november 26-án postázott – válaszlevelén szereplő dátummal kapcsolatos hibára hivatkozik. Megjegyzi, hogy a TENERGIE DEVELOPPEMENT társaság a korábban kifejtettekhez képest nem hivatkozott új információkra.

2023. március 27-én az előzetes eljárást lezáró végzés meghozatalára került sor, és az ügyben 2023. szeptember 11-ére tűzték ki a tárgyalást.

2023. augusztus 29-én benyújtott kérelmével a vámhatóság kérte az előzetes eljárást lezáró végzés visszavonását annak érdekében, hogy beszámolhasson a 2023. május 9-én hozott ítéletről.

Az ügyet 2023. október 23-án visszautalták a tárgyalás-előkészítő szakba.

A TENERGIE DEVELOPPEMENT társaság 2023. október 22-én benyújtott kérelmével kérte előzetes döntéshozatal céljából az Európai Bírósághoz fordulást, és kérte az eljárás felfüggesztését.

A közbenső kérdéssel kapcsolatos eljárásban 2024. február 10-én benyújtott, legutóbbi kérelme értelmében a TENERGIE DEVELOPPEMENT társaság azt kéri, hogy a tárgyalás-előkészítő bíró:

- állapítsa meg, hogy keresete elfogadható és megalapozott;
- következésképpen állapítsa meg a 2 405 887 euró összegben kivetett vámok, valamint a késedelmi kamatok és bírság törlését és/vagy elengedését,
- amennyiben szükséges, az EUMSZ 267. cikk alapján előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjessze az Európai Unió Bírósága elé:

[omissis] [a rendelkező részben megismételt, előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések]

- az Európai Unió Bíróságának határozatáig függessze fel a kereset elbírálását.

Arra hivatkozik, hogy független társaságokon keresztül végzett ellenőrzések révén számos külső eszközt alkalmazott; hogy az Európai Bizottság az OLAF általi nemzetközi vizsgálatot indított; hogy a vámhatóságnak fel kellett volna hívnia a figyelmét azon valószínűsítő körülmények csoportjára, amelyek alapján feltételezhető volt, hogy a panelek Kínából származhattak; hogy a vámhatóság nem tett eleget gondossági kötelezettségének; hogy a vámhatóság 2014. február 24-én iratellenőrzéseket és fizikai ellenőrzést végzett, anélkül hogy az az áruk származását illetően bármilyen szabálytalanságot tárt volna fel; hogy a vámhatóság elfogadta és jóváhagyta az áruk behozatalát a szabad forgalomba bocsátás és felhasználás céljából[.]

Azt állítja, hogy mind az illetékes hatóságok által elkövetett hiba, mind pedig a méltányossági rendelkezés alapján kérte az elengedést; hogy a francia vámhatóság, amely mérlegelést nem engedő hatáskörrel rendelkezik, köteles volt az ügyet határozathozatal céljából az Európai Bizottságnak továbbítani.

A francia vámhatóság a 2024. január 9-én benyújtott legutóbbi kérelmében kéri annak megállapítását, hogy az Uniós Vámkódex 119. és 120. cikke szerinti elengedés feltételei nem teljesülnek; annak megállapítását, hogy az Uniós Vámkódex 116. cikkének megfogalmazása egyértelmű, és nincs szükség annak értelmezésére; annak megállapítását, hogy a TENERGIE társaság elengedés iránti

kérelmét nem kell továbbítani az Európai Bizottságnak, és következésképpen a társaság kérelmeinek elutasítását; azt, hogy [az eljáró bíróság] a költségekről jelenleg ne határozzon.

Arra hivatkozik, hogy az ügyet nem kell a Bizottságnak továbbítani, mivel úgy ítéli meg, hogy a Vámkódex 116. cikkében előírt feltételek nem teljesülnek; hogy a Bizottság nem szegte meg kötelezettségeit; hogy nem követett el az Unió Vámkódex 119. cikke értelmében vett hibát; hogy az ügy körülményei egy uniós vizsgálat eredményeihez kapcsolódnak; hogy a vámhatóság soha nem szolgált megerősítéssel a gazdasági szereplő számára a termékek bejelentett származását illetően, sem a behozatali műveletek, sem a Fos[-sur-Mer]-i hivatal és a regionális vizsgálati szolgálat által később végzett ellenőrzések időpontjában; hogy nem róható fel a hatóságnak a nem preferenciális származási bizonyítványok elfogadása, mivel ezek a dokumentumok egyáltalán nem szükségesek a behozatalhoz; hogy a francia vámhatóságok nem követtek el tevőleges hibát, mivel nem volt oka kételkedni a bejelentett származásban, és nem alkalmazták helytelenül az alkalmazandó szabályozást.

A felek jogalapjainak és állításainak részletesebb ismertetését illetően hivatkozunk a fent említett beadványokra.

A HATÁROZAT INDOKOLÁSA:

A polgári perrendtartás 49. cikkének második bekezdése értelmében, „[h]a a jogvita elbírálása olyan kérdéstől függ, amely jelentős nehézséget jelent és a közigazgatási bíróság hatáskörébe tartozik, az a bíróság, amelyhez eredetileg fordultak, [...] a kérdéssel megkeresi a hatáskörrel rendelkező közigazgatási bíróságot. A bíróság az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre vonatkozó határozat meghozataláig az eljárást felfüggeszti.”

A polgári perrendtartás 378. cikke értelmében „a felfüggesztő határozat az eljárás menetét az abban meghatározott időtartamra vagy esemény bekövetkeztéig felfüggeszti”.

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikke[:]

„Az Európai Unió Bírósága hatáskörrel rendelkezik előzetes döntés meghozatalára a következő kérdésekben:

- a) a Szerződések értelmezése;
- b) az uniós intézmények, szervek vagy hivatalok jogi aktusainak érvényessége és értelmezése.

Ha egy tagállam bírósága előtt ilyen kérdés merül fel, és ez a bíróság úgy ítéli meg, hogy ítélete meghozatalához szükség van a kérdés eldöntésére, kérheti az Európai Unió Bíróságát, hogy hozzon ebben a kérdésben döntést.

Ha egy tagállam olyan bírósága előtt folyamatban lévő ügyben merül fel ilyen kérdés, amelynek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, e bíróság köteles az Európai Unió Bíróságához fordulni [...]”

Az Unió Vámkódex 116. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az ebben a szakaszban megállapított feltételekre is figyelemmel, a behozatali vagy kiviteli vám összegét a következő okok bármelyike esetén vissza kell fizetni vagy el kell engedni:

- a) a behozatali vagy kiviteli vámok túlzott mértékben felszámított összege;*
- b) hibás áruk vagy a szerződés feltételeinek nem megfelelő áruk;*
- c) az illetékes hatóságok hibája;*
- d) méltányosság.*

[...]

(3) Amennyiben a vámhatóságok úgy ítélik meg, hogy a 119. vagy a 120. cikk alapján meg kell adni a visszafizetést vagy az elengedést, az érintett tagállam határozathozatal céljából továbbítja az ügyet a Bizottságnak az alábbi esetekben:

- a) amennyiben a vámhatóságok úgy ítélik meg, hogy a különleges körülmények abból adódnak, hogy a Bizottság nem teljesítette kötelezettségeit;*
- b) amennyiben a vámhatóságok úgy ítélik meg, hogy a Bizottság a 119. cikk értelmében hibát követett el;*
- c) amennyiben az ügy körülményei a tagállamok közigazgatási hatóságai közötti kölcsönös segítségnyújtásról, valamint a vám- és mezőgazdasági jogszabályok helyes alkalmazásának biztosítása érdekében e hatóságok és a Bizottság együttműködéséről szóló 1997. március 13-i 515/97/EK tanácsi rendelet vagy bármely más olyan uniós jogszabály vagy az Unió által valamely országokkal vagy országok csoportjával kötött olyan megállapodás alapján végrehajtott uniós vizsgálat megállapításaira vonatkoznak, amelyben rendelkeztek az ilyen irányú uniós vizsgálatok végrehajtásáról;*
- d) amennyiben azon összeg, amelynek megfizetésére az adott személy egy vagy több behozatali vagy kiviteli művelet tekintetében kötelezhető, hiba vagy különleges körülmények eredményeképpen legalább 500 000 EUR.*

Az első albekezdés ellenére az említett ügyeket az alábbi esetekben nem szabad továbbítani:

- a) amennyiben a Bizottság korábban határozatot fogadott el egy hasonló jogi megítélésű és hasonló ténybeli alapokon nyugvó ügyben;*

b) amennyiben a Bizottság előtt egy hasonló jogi megítélésű és hasonló ténybeli alapokon nyugvó ügy elbírálása már folyamatban van.

(4) A határozat meghozatalára vonatkozó illetékességi szabályokra is figyelemmel, ha a vámhatóságok a 121. cikk (1) bekezdésében említett időtartamokon belül saját maguk fedik fel, hogy a behozatali vagy kiviteli vám adott összege a 117., 119. vagy 120. cikk alapján visszafizetendő vagy elengedendő, azt saját kezdeményezésükre visszafizetik vagy elengedik.

(5) Nem adható meg a visszafizetés vagy az elengedés, ha a vámtartozás közlését eredményező helyzet az adós általi megtévesztésből ered.

(6) A visszafizetés nem keletkeztet kamatfizetést az érintett vámhatóságok részéről.

Kamatot kell fizetni azonban, ha a visszafizetés megadására vonatkozó határozatot nem hajtják végre a határozat meghozatalának napjától számított három hónapon belül, kivéve, ha a határidő betartásának elmulasztása a vámhatóságokon kívül álló okokból történt.

Ilyen esetekben a kamat a három hónapos időszak lejáratának napjától a visszafizetés napjáig fizetendő. A kamatlábat a 112. cikknek megfelelően kell meghatározni.

(7) Ha a vámhatóságok a visszafizetést vagy elengedést tévedésből adták meg, az eredeti vámtartozás válik ismét érvényessé, amennyiben az a 103. cikk értelmében még nem évült el.”

119. cikk – Az illetékes hatóságok által elkövetett hibák

„(1) A 116. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében és a 117., 118. és 120. cikkben említettekén kívüli esetekben a behozatali vagy kiviteli vám összegét vissza kell fizetni vagy el kell engedni, ha az illetékes hatóságok hibájából a vámtartozásról szóló eredeti közlésnek megfelelő összeg alacsonyabb volt a fizetendő összegnél, feltéve, hogy a következő feltételek teljesülnek:

a) az adós ésszerűen nem vehette észre a hibát; és

b) az adós jóhiszeműen járt el.

[...]”.

120. cikk – Méltányosság

„(1) A 116. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében és a 117., 118. és 119. cikkben említettektől eltérő esetekben a behozatali vagy kiviteli vám összegét méltányosságból vissza kell fizetni vagy el kell engedni, ha a vámtartozás olyan különleges körülmények között keletkezett, amelyek között az adósnak megtévesztés vagy nyilvánvaló hanyagság nem tulajdonítható.

(2) Az (1) bekezdésben említett különleges körülmények akkor állnak fenn, ha az eset körülményei alapján egyértelmű, hogy az adós kivételes helyzetben van az ugyanazon üzletágban tevékenykedő más gazdálkodókhöz képest, és hogy ilyen körülmények hiányában nem szenvedte volna el a behozatali vagy kiviteli vám összegének beszedéséből adódó hátrányt.”

Mivel elsőfokú bíróság előtti jogvitáról van szó, amely bíróság meghozatalra kerülő határozatával szemben fellebbezésnek van helye, az értelmezés céljából az Európai Unió Bírósága elé terjesztés fakultatív.

Ebben az esetben a jelen jogvita megoldása komoly nehézséget felvető kérdéstől függ.

A TENERGIE DEVELOPPEMENT társaság ugyanis úgy véli, hogy az áruk vám elé állításakor az összes szükséges dokumentumot benyújtotta, így különösen a tajvani származási bizonyítványt, és hogy a francia vámhatóságok az áruk 2014. februári fizikai ellenőrzése és a vámjogi képviselő által feltett kérdések ellenére soha nem fogalmaztak meg fenntartásokat és nem hivatkoztak az áruk származásával kapcsolatos szabálytalanságra; [a vámhatóság] ily módon elfogadta és jóváhagyta az áruk behozatalát szabad forgalomba bocsátás és felhasználás céljából.

Ezért úgy véli, hogy a szóban forgó áruk téves tarifális besorolását tartalmazó vámáru-nyilatkozat elfogadása az Uniós Vámkódex 119. cikke értelmében vett hibának minősült.

Megjegyzi továbbá egyrészt, hogy a vizsgálat OLAF általi megindításától kezdve az európai és francia hatóságok ismerték a behozatalhoz kapcsolódó kockázatokat, és figyelmeztetniük kellett volna a gazdasági szereplőket a felmerülő kockázatokra; másrészt a vámhatóságnak, amely elsősorban az OLAF által folytatott – pontosan az 1997. március 13-i 515/97/EK tanácsi rendelet 2. és 20. cikkében foglalt feltételeknek megfelelő – nemzetközi vizsgálat megállapításai alapján folytatott ellenőrzést, továbbítania kellett volna az elengedés iránti kérelmét az Európai Bizottságnak.

E tekintetben fontos emlékeztetni arra, hogy az OLAF jelentése rögzíti, hogy 2014. november 24-én az OLAF a tajvani vámhatóságoktól a Kínai Népköztársaságból származó vagy onnan feladott szolárpaneleket tartalmazó, több mint 1200 konténer Tajvanon keresztül az EU-ba történő átrakodására vonatkozó adatokat kapott. Ezek az adatok a tajvani vámszabad területre történő behozatalokra (F1 vámáru-nyilatkozat) és azok áruinak a tajvani vámszabad területekről történő újrakivitelére (F5 vámáru-nyilatkozat) vonatkoztak. Az OLAF által szolgáltatott adatok első elemzése azt mutatta, hogy összesen 925, szolárpaneleket tartalmazó egyedi konténert lehetett megfeleltetni a tagállamok által bejelentett, EU-ba irányuló importnak.

Így azon mechanizmus céljának tiszteletben tartása érdekében, amely lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy biztosítsa az e területre vonatkozó egységes

közösségi ítélezési gyakorlatot, valamint az Uniós Vámkódex következetes alkalmazása akadályainak elkerülése érdekében a TENERGIE DEVELOPPEMENT társaság jogosan teszi fel azt a kérdést, hogy a vámhatóságnak biztosítania kellett volna-e az ügy Európai Bizottságnak történő továbbítását.

Következésképpen a megfelelő igazságszolgáltatás érdekében fel kell függeszteni az eljárást és előzetes döntéshozatal céljából az Európai Unió Bírósága elé kell terjeszteni a TENERGIE DEVELOPPEMENT társaság által feltett következő kérdéseket:

[omissis] [a rendelkező részben megismételt, előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések]

[omissis] [nemzeti eljárási elemek]

A FENTI INDOKOK ALAPJÁN:

[omissis] [nemzeti eljárás]

ÜGY HATÁROZ, hogy előzetes döntéshozatal céljából az Európai Unió Bírósága elé terjeszti a TENERGIE DEVELOPPEMENT társaság által feltett következő kérdéseket:

- 1) Abban az esetben, ha a felperes társaság – mint a jelen ügyben is – megfelel az Uniós Vámkódex 119. és 120. cikkében foglalt feltételeknek, úgy kell-e értelmezni a Vámkódex 116. cikkét, hogy az előírja az illetékes nemzeti hatóságok számára a közölt vámok elengedése iránti kérelemmel kapcsolatos ügy Európai Bizottságnak történő továbbítását?
- 2) Amennyiben azt a választ kell adni, hogy a nemzeti hatóságok ilyen esetben mérlegelést nem engedő hatáskörrel rendelkeznek, úgy az elengedés iránti kérelemmel kapcsolatos ügy Európai Bizottságnak történő továbbítására vonatkozó kötelezettség teljesítésének elmulasztása eredményezheti-e a beszedett vámok és bírságok elengedését?
- 3) Amennyiben a második kérdésre nemleges válasz adandó, alkalmazható-e az az elv, amely szerint a tagállam köteles megtéríteni a magánszemélyeknek az Európai Unió jogának megsértésével okozott károkat, feltéve hogy az neki teljes mértékben betudható, akkor, ha a tagállam helytelenül alkalmazta az Uniós Vámkódex 116. cikkét, amennyiben a vámok elengedése iránti kérelemmel kapcsolatos ügy továbbítására vonatkozó, e cikk által előírt kötelezettséget úgy kell tekinteni, hogy az a magánszemélyek számára jogokat keletkeztet, e jogsértés kellően súlyos, és közvetlen okozati összefüggés áll fenn e jogsértés és a károsult által elszenvedett kár között?

[omissis] [az eljárás felfüggesztése]

[omissis] [nemzeti eljárási elemek]

MUNKADOKUMENTUM